

x x
x

Що не міг весела поворізня,
де ігучиб до клубу томаки,
Пале'ятаю гвадучяюв перше січня
У гвадучятім віці - навіки.

Як чудки тривожимсь в ншалобі,
З мадрію ми плакали мали.
Стігові замети ~~в~~ білолобі.
Поклоняємсь ншалобній землі.

І вітри холодні не в са морі
нам чули в морозну досчу міз.
Товорили люди в морі'я скруті:
-Вмер і мліз. Пішов огу нас і мліз.

А згадалоси оці його зр'ялі,
Що в ншпті не вблянимсь міде,
Розгадаюв снє мої дитячі
і він мене за рчку поведе

. V B 3

У нийтэ і в галі неозорі
До людей і до широких нив,
Так як він у радості і в горі
Все нийтэ у совісті ходив.

Не забуду дух чуждів зими,
Тих фронтів, що слалися, як дим,
Гратюра із горного каменю
Над моїм світлом молодим.

— II —